

Η ραγδαία μνημονιακή μετάλλαξη της κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ δικαιολογεί τον τίτλο από τα ιδανικά στα δανεικά της εξάρτησης και το τέλος των ψευδαισθήσεων. Ένα κόμμα που προεκλογικά αναφερόταν στα ιδανικά και τις αξίες της Αριστεράς ως κυβέρνηση μετατρέπει το «Όχι» του λαού σε «Ναι», υπογράφοντας μαζί με τα «μνημονιακά κόμματα» μια ακόμα συμφωνία – μνημόνιο ενδυνάμωσης του νεοαποικιακού καθεστώτος εξάρτησης από ΕΕ και ΔΝΤ. Με διαδικασίες fast – track, «ψήφισης» των προαπαιτούμενων και των εφαρμοστικών νόμων του μνημονίου που συνιστούν κατάργηση του ελληνικού κοινοβουλίου και της αστικής δημοκρατίας. Μέσα στην ίδια τη συμφωνία που υπέγραψε η κυβέρνηση περιέχονται αυτολεξεί τα παρακάτω μοναδικά για κυβέρνηση και Βουλή μιας χώρας: «Η κυβέρνηση οφείλει να συμβουλευέται και να συμφωνεί με τους θεσμούς για όλη τη νομοθεσία στους σχετικούς τομείς, με επαρκή χρόνο πριν από την υποβολή τους σε δημόσια διαβούλευση ή στη Βουλή». Η αποδοχή μιας τέτοιας δήλωσης συμμόρφωσης και υποταγής, ότι η κυβέρνηση θα φέρνει στη Βουλή για ψήφιση μόνο νόμους με τους οποίους θα είναι σύμφωνοι οι «θεσμοί», καταρρακώνει κάθε έννοια κυριαρχίας, κάθε ίχνος αξιοπρέπειας και αποτελεί τον ορισμό της υποτέλειας και της ξενοκρατίας,

Το «Αριστερό» Τρίτο Μνημόνιο (ΑΤΜ) φέρνει τον λαό αντιμέτωπο με νέα αντιλαϊκά βάρβαρα μέτρα (μειώσεις μισθών – συντάξεων, αυξήσεις φόρων, απελευθέρωση απολύσεων, κατάργηση εργασιακών – ασφαλιστικών δικαιωμάτων, αύξηση φόρων κ.α.) που φέρνουν την σφραγίδα μιας Αριστεράς που ξεπουλάει ιδανικά για τα δανεικά και την παράδοση της χώρας στους δανειστές – ιμπεριαλιστές, ενώ το χρέος θα ξεπεράσει το 200% του ΑΕΠ σύμφωνα με πρόσφατη Έκθεσή του ΔΝΤ. Η δημόσια περιουσία, ο πλούτος της χώρας εκποιείται. Ο Φορέας Ιδιωτικοποίησης (Greek Assets Fund) για τη συλλογή 50 δις ευρώ από τα περιουσιακά στοιχεία θα αποτελέσει βασικό εργαλείο γι' αυτόν ακριβώς το στόχο. Τηλεπικοινωνίες – ΟΤΕ, ενέργεια – ΔΕΗ, μεταφορές – ΤΡΑΙΝΟΣΕ, αεροδρόμια, λιμάνια, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, Ελληνικά Πετρέλαια, Φυσικό Αέριο, αστικές συγκοινωνίες, νησιά – βραχονησίδες, δημόσιες εκτάσεις και παραλίες, μελλοντικά έσοδα από την εκμετάλλευση παραγωγικών πόρων, όπως οι υδρογονάνθρακες, και άλλες πηγές κρατικών εσόδων, όπως φόρος στα ποτά και στα τσιγάρα.

Ακόμα και το περιβόητο “mail – Χαρδούβελη» που για τόσο καιρό χρησιμοποιήθηκε ως «αριστερόμετρο» «ξεχάστηκε» με δεδομένο ότι η επικείμενη συμφωνία προβλέπει πολύ πιο σκληρά μέτρα και όρους. Οι όποιες διακηρύξεις και επιχειρήματα για «αναγκαίο συμβιβασμό» δεν μπορούν να πείσουν τους Αριστερούς που αγωνίζονται για την ανατροπή αυτής της εκμεταλλευτικής κοινωνίας, γιατί αναπαράγουν πανομοιότυπα τον ίδιο τρομοκρατικό εκβιασμό που χρησιμοποιήθηκε από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ για να περάσουν τα δύο προηγούμενα μνημόνια. Για μια ακόμα φορά στήθηκε μια προπαγανδιστική τρομοκρατική επιχείρηση εκβιάζοντας τον λαό με την απειλή του Grexit και της χρεοκοπίας. Αυτός ο πολιτικός εκβιασμός της εκδίωξης από την Ευρωζώνη και της επιστροφής στη δραχμή αποτέλεσε και στα τρία μνημόνια το βασικό προπαγανδιστικό μοχλό για την καθυπόταξη του λαού. Όλα αυτά είναι αντιγραφή των πιο συντηρητικών θέσεων για τον μονόδρομο των μνημονίων, τον «ευρωπαϊκό μονόδρομο», το «τέλος της ιστορίας» που σημαίνουν υποταγή και συνδιαχείριση του καπιταλισμού.

Οι «κόκκινες γραμμές» και το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης απόρροια μιας σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής αποδείχτηκαν, όπως και το «σκίσιμο των μνημονίων» μέσα διαβουκόλησης και χειραγώγησης

του λαού, εφελτήριο ανόδου στην εξουσία, για αυτό σβήστηκαν εν μια νυκτί μπροστά στον οδοστρωτήρα της κυρίαρχης πολιτικής της ΕΕ. Η μόνη «κόκκινη» γραμμή που υπερασπίστηκε η κυβέρνηση ήταν να μην περάσουν τα σχέδια για «αριστερή παρένθεση». Μόνο που έτσι η Αριστερά μπαίνει σε παρένθεση και πολλά εισαγωγικά, αλλά αυτοί που εκποιούν τις αξίες και τα οράματά της παραμένουν στην κυβέρνηση. Όταν η εξουσία γίνεται αυτοσκοπός, τότε η Αριστερά γίνεται παρένθεση σκορπώντας την απογοήτευση και την ιδεολογική σύγχυση. Η πάση θυσία παραμονή στην κυβέρνηση, χωρίς αρχές και υλοποιώντας τις πιο αντιλαϊκές πολιτικές δεν έχει σχέση με την Αριστερά και τις αξίες της. Ο κυβερνητισμός με βάση το τρίπτυχο καρέκλα - καριέρα - βόλεμα είναι παλιά συνταγή των κομμάτων εξουσίας. Μετατρέπει τους κυβερνώντες σε μνημονιακούς υπαλλήλους, πολιτικούς εκτελεστές του ευρωπαϊκού ιερατείου.

**Ο Γιώργος Κ. Καββαδίας είναι φιλόλογος, μέλος του ΔΣ της ΕΛΜΕ Πειραιά, μέλος της ΣΕ του περιοδικού «Αντιτετράδια της εκπαίδευσης» και αρθρογράφος στο «ΕΘΝΟΣ».*